

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 10 сант.

Директор А. ЈОВАНОВИЋ

БРОЈ 10 сант.

Службена историја евакуације ГАЛИПОЉА И ИСКРЦАВАЊА У СОЛУН

— Извештај генерала Монроа —

Демолирано оружје

Још пре него што су трупе дефинитивно укрцане демолирани су четири осамнајесто фунтовна топа, две хаубице, један марински топ, два тро-фунтовна хочкине топа, један топ за пуцање противу аероплана, педесет и пет мазги, извештај број кара, већина без точкова, напуштени су, а остатак профијанта је запаљен. Код Сувле су укрцани сви топови, кола и животиње, остало је само мало профијанта што је запаљено. Крајем новембра наређено је повлачење француских трупа на Хелесу сем артиљерије. Један део линије, који су држали француски креоли, заузела је краљевска поморска дивизија 28. новембра. Кад је 8-ог децембра појачан осми корпус осамдесет шестом бригадом, број француске посаде на полуострву био је сведен на четири хиљаде људи. Они су требали бити смењени почетком јануара али је пре тога било потребно дати нешто одмора четрдесет другој дивизији од тешких рововских радова. Ја сам првобитно мислио да четрдесет другу дивизију заменимо са осамдесет осмом бригадом, па онда да поставим 13. дивизију, која је остала на Имбросу од евакуације Сувле, на место двадесет девете дивизије и најзад да са једанајестом дивизијом заменим Французе. Хелес су држале 52., 11. и 13. дивизија са поморском дивизијом и четрдесет другом дивизијом у резерви на околним острвима. Једанајестог децембра је генерал Бердуд упућен да учини све припремне мере за брзу евакуацију, ако би била наређена.

Петнајестог децембра ви сте наредили евакуацију Хелеса, под претпоставком да рђаво време не омете. Ја сам издао упуства команди Дарданелске војске да ту операцију изведе што брже може. Напоменуто јој је да треба снасти топове шесето и осамнајесто-фунтовне, топове хаубице од 6 и 4 и по са муницијом и осталим принадлежностима, мазге, каре и кола, под условом да не излаже љу-

де никаквом непотребном ризику; даље сам изразио жељу да последње повлачење буде изведено за једну ноћ; да се трупе повуку из рова право на обалу и да се не задржавају нигде осим ако би били узнемиравајући. У сагласности са вице-адмиралом и командом дарданелске војске, ја сам изложио пут, којим имамо поћи да опет преваримо Турке у нашој намери. Стање ствари на полуострву није ниуколико измењено (изузев наше евакуације Сувле и Анзака), само је примећена живља акција извиђања аеропланима на нашим положајима и острвима Мудрос и Имброс, и све чешће и жешће појаве патрола код наших ровова.

Највише пада у очи факт да је знатно повећан број тешких топова на европској и азиској обали, да су топови много изданије снабдевани немачком муницијом, због чега је наша обала непрекидно била тучена, нарочито са азиске стране. Ја сам казао да, по мом мишљењу, напад са наше стране не обећава никакав успех. Време, један непоуздан али важан фактор на Егејском мору и немање zgodних локалитета били су главни разлози због чега сам се на ово одлучио. У споразуму са вицеадмиралом био сам решио, да артиљерија са флоте има да отвори најјачу паљбу јер ће таква необична активност да утиша турску артиљерију.

Једна деликатна операција

Генерал Сер Бердуд учинио је такве умесне и далековидне припреме за евакуацију Хелеса, да је био у стању без икаквог одлагања да приступи извођењу те деликатне операције.

Прво је удесио са генералом Бриларом, командантом француских трупа, а у намери да се избегну штетне последице подељене команде да француска артиљерија дође под команду команданта осмог корпуса и да се повуче истовремено са енглеском артиљеријом у zgodном тренутку.

Седамнаестог децембра добио сам наредбе од Врховне команде: да предам моју команду у

Александрији генералу Мереју, који је 15. децембра пошао из Енглеске. Ја сам растурио свој штаб и свој главни стан у Мудросу и са једним малим делом отишао у Александрију, а остатак штаба био је послат на фронт, где ће сачекати мога наследника. Међутим евакуација је предузета без одлагања по систему примењеном код Сувле и Анзака. Део француске пешадије, који је остао на полуострву, смењен је ноћу између 18. и 19. децембра и идуће ноћи укрцан у француске лађе. Ствар је ипак ишла спорије него што се је надало услед непогодног времена.

Један наш брод са коњима био је потопљен од једног француског ратног брода, због чега је повлачење било пометено, и у исто време се појавили јаки ветрови, који су ометали посао на обали. Природа непогоде била је таква да није било никакве наде на повољно време, те је Сер Бердуд удесио са адмиралом Сер Собеком да се узму у помоћ сви детројери да би се убрзало поновно укрцавање. Они су утврдили да се крајња евакуација изведе 21. децембра или прве повољније ноћи после тога датума.

(Наставиће се)

Како је у Охридском округу

— Писмо из Корче —

Из Подградца нам пишу:

Од кала су Арнаути најурили Бугаре из Албаније, од тада у охридском и струшком крају влада прави пакао. Познато Вам је да народ формално гладује, јер оно мало хлеба што има — војска му бугарска диже. Соли нема, а тако исто ни гаса, а о шећеру и кафи не може бити ни речи. Најзад, нека је Богом просто, без ових артикала, али без брашна и соли шта да се ради? Шта је овај несретни народ толико Богу згрешио да оволико страда? Сву му је живу стоку бугарска војска покупила, па нешто ту појела, а остатак послала, ваља у Бугарску.

Глад бесни нарочито у Охриду, где ни пмућнији не могу доћи до хлеба. Како су се Бугари повукли и задржали најновије границе охридског округа, то су се нарочито окомили на Арнауте из среја подградског. Њих до голе душе опљачкаше. Нису им поштедели ни породице, услед чега је дошло до окршаја у селу Дунију. Једна омања војничка патрола бугарска, зановила је у поменутом селу, у кући некога Неџиба Османа и кад је бедњак и последњи залогаш дао овим незваним гостима да им утоли глад, ови зверови кидисаше на његову жену и сестру и обешчастихе их. Неџиб у очајању дохвати пушку и убије једног а другог бугарског војника рани, па побегне оставивши кућу и своје без заштите.

Убијени војник донет је у Подградац а сви прваци из поменутог села поханшени су. Бугари траже да се ухвати убица, или ће све прваке стрељати. Због овога, као и због не-

вероватне плачке и уцена, међу Арнаутима ври и није искључена могућност, да тамо буну буна.

У срезу струшком врши се ужасан терор над Србима. Милана Марковића и Димитрија Танасковића, оба из Јабуншта, одвели су из села, пошто су их претходно батинали пред целим селом, где је морало и мушко и женско изићи да види. За обојцу се не зна ништа. Сви су изгледи да су убијени. До голе душе опљачкани су породице Марка Ставрића свештеника из Јабланице и Анђелка Ивановића, учитеља из Нерези. Женскиње у ова два села бугарски војници обесчастили су. У одбрану своје части жена Јована Димитријевића, смртно је ножем ранила једног бугарског војника, али су је за то Бугари на парчета исекали. Страшна је сила бугарског свирепства у овим селима. У Дебру су валили на кућу Јована Којовића, бившег председника општине дебареке и сву је опљачкали. Наментај и храну однели, а породицу стално муче и малтретирају, тражећи од ње да јави где се Јован крије.

Осим овога опљачкани су домови: Абдулаха Адемковића, чича Серафима и Николе Блажевића. Чланове ових породица тукли су и апслали.

Из Модрича су одвели пона Антолија Јовановића, пошто су му претходно опљачкали кућу, стоку и храну одузели. За њега се не зна где је. Мисли се да је убијен.

Опљачкана су још ова села: Пискупија, Зрваско и Тушелиште. Сву стоку и храну су сељацима одузели. Прваке су потерали у Охрид, али се

ушут откупе, давши једном бугарском официру 250 турских лвра.

У Охриду је изашла наредба од стране окружног начелства на бугарском језику, која гласи: да ће сваки бити стрељан ко се ухвати да чува или српског војника или комиту. Нарочита се пажња на ово скреће сељацима. Види се, да се Бугари осећају сигурни у „Бугарској“ Македонији. Доста је ово, па да се види како их је народ примио. Услед ужасне глади у селима: Збожду, Ржанову, Присовјану, Лукову, Подгорцу и Лабуншту, становништво у великом броју умире. Власт бугарска а неодушно ништа не чини да им помогне, те се народ сећа како смо им ми прилазили у помоћ, те наш пријатељ из Подградца завршује писмо овим речима: »Дођите док смо још живи, јер ће после доцкан бити«.

П. К.

Преглед грчке штампе

„Неа Елас“ (Нова Грчка), врло лепо уређиване вентилистичке новине, доносе ову хумористичку белешку.

„Бомба и љубазности“

Дивимо се нежности односа између оба многољубљена председника министарства г. г. Скулудиса и Радославова. Зато што је једна бомба, страшна и опасна, — сасвим непозната Бугарима! — експлодирала у бугарском посланству и зато што се, Божјом помоћу, није десила велика несрећа, пожurio је г. Скулудис да наложи грчком посланику у Атини да његовом бугарском колеги изрази његову најдубљу жалост за покушано злочинство. Гордо г. Радославов издаде Грчкој уверење о добром владању, а одговорност за бомбу набади на дивље савезнике из споразума. Енглези и Французи бацају бомбе на Бугаре! Господе Боже! Али би ли нам г. Скулудис казао да ли је бар једном добио какво престо извињење за сва она злочинства која Бугари врше над Грцима и неслободним и слободним? Е, зар вреде нешто неколико глуших Грка? Ипак срећа те истинољубиви г. Пасаров није ништа настрадао од оне бомбе. Иначе пропадосмо!“

Поводом нерета у Немачкој исти лист доноси и ово:

„Почео је дакле избијати гнев немачког народа против данашњег стања. Од Кила до Минхена, то јест од севера па до југа Немачке, избили су опасни нереди, десетинама их је убијено, стотинама рањено, а гладне жене које су опљачкале неке радње, убијене су или рањене од органа за одржавање реда. Неће Немци бити побеђени на бојним пољима, нити ће непријатељи немачки заузети њихово земљиште. Али ће се Немци од глади поклати међу собом, — онако исто као што се дивље звери у кафезу растрзавају међусобно кад не могу растргнути друге животиње. А да ће Немци гладовати, у то не треба сумњати. У једном пак рату не треба рачунати само на опасности од непријатеља него и побуне самога на-

рода због алза несрећа, а понекад и без њих. Све се подноси сем глади“.

„Неа Имера“ од 22. априла доноси из Берлина следећу изјаву бугарског посланика у Букурешту:

„Спољашња политика Радослављева има за циљ да се Румунија увелича на рачун Русије и да такву велику Румунију учини савезницом централних држава. Као што Бугарска жели да једна нова и јава Турска стражари на Дарданелима, тако она признаје да је право да ушћем дунавским влада једна велика Румунија.“

Бугарска добро зна колика је то опасност да једнога дана види како ушће Дунава и Дарданели падају као плен у руке оној великој сили, чија историја показује управо жељ за проширењима. —

Ех! Ту жељ је најбоље Русија показала када је један простачки и ропски народ начинила слободним, и када му је створила државу која данас као нас даје на свога добротвора. Али долазе онет доноси козаци, и софијски сељаци ускоро ће се уверити како се са лукавим шеретлуцима не може водити светска политика, и како и словенска доброћудност има својих граница, нарочито према Тагарима.

Пол-Луј.

Бугарска зверства у Македонији

Крф, 25. априла

Велики број Срба који је последњих дана пребегао из Бугарске у Грчку описује очајну ситуацију српског живља одведеног у Бугарску, која је из дана у дан очајнија. Сви способни за оружје одведени су у унутрашњост. Знајући да не могу сачувати Македонију Бугари пљачкају и упропашћују све, а бакар, челик и гвозђе односе у Бугарску. Понашање Бугара према Србима па чак и Грцима у Македонији постаје из дана у дан несносније. И грчко становништво одводе у Бугарску. Утврђује се, да су ухапсили и одагнали Србе из Охрида, Ресна и Струге. Две Гркиње, које су побегле у Грчку, изјављују, да Бугари предузимају сва средства за истребљење Срба.

Сви су дубоко уверени, да ниједан Србин, одведен у Софију, неће тамо стићи. Старешина једне од најстаријих грчких породица Петар Финзона, стар 80 година био је немилосрдно зостављан, јер му је син учествовао у српско-бугарском рату против Бугара. Прво је у Битољу затворец затим одведен ка генералу Бојацијева, који се са својим штабом налази у св. Науму. Тамо су одведени угледни Срби из околнине. То су морали радити и старци, и због тога суморали путовати 24 часа под најтежим условима.

У Гопешу, Јанковцу, Букову и срезу Мориховском конфиксују се имања и даве Срби у затвору. Бугари и Немци су одвели из св. Петке 40 лица. Двојица су покушали да беже, али их је убио бугарски официр.

ИЗ СРБИЈЕ И СРПСКИХ КРАЈЕВА

Нека се јаве преко Швајцарске у Србију:

Стамена Сабљаревић, учитељица из Страгова (Кавадар) ћерка Алексе Сабљаревића, који се сада налази у Душановој ул. бр. 10. Београд; Радисав Гавриловић ћакон вазнесењске цркве (његова је жена сада у Београду, ново пазарска 22); прота Коста Јовановић из Раче (Призрен) и његов син Павле бивши економ срески у Рачи, тражи их Велимир Јовановић виши контролор железничке дирекције; Михаило Бадемљић, судија велешког суда траже га родитељи; Марко Станојевић артиљер. мајор и синови му Михаило пешад. поручник и Милан ћак VII раз. гимназије, тражи их ћерка односно сестра Милица; Др. Јована Брабеца тражи га мати Антонија; Христина Драг. Симовића из Крупња, тражи је отац Јулије Седелини; Милосав Ст. Аврамовић, матурант и Стевка Одавић-Аврамовић, тражи их отац Стеван који у исто време тражи своју свастикку Марију која је била у Ђевђелији; Стојан Тителбах бивши дворски архитекта; Михаило—Мика Петровић—Обућина, инжењер, резерв. потпоручник одбране Београда и брата му Милоша поднаред. правника, морав. дивизија I позива I пука и Душана матуранта тражи их отац Милан, који у исто време тражи зета Милана В. Томића, резервног капетана пекарске чете; Цветко Живковић, војник VII пука I чете I бат. I позива тражи га жена Даринка; Владимир Крстић, кафеџија, Милан Секулић војник и Драгиша Секулић, наредник VII пука II позива тражи их Стеван Стојановић; Милан Драгосављевић, писар минист. просвете и Љубомир Д. Димитић желез. чиновник траже их њихове породице; Хајим Џ. Адана, прокуриста бајке Були, тражи га сестра Сара и моли да пошаље новаца; Чедомир Жи-

вић, техничар поднаредник VII п. 3 бат. и његова браћа Сергије (Милета) свршени ћак трговачке школе, Борислав ћак VII раз. тим. тражи их отац Лука; Аврам Недељковић кашар XI пука занатлиске чете тражи га жена Зорка; Ђура Џелебдић, војни обавезник из Београда тражи га жена Анка; Хески Пијаде, писар вардарске дивизије из Београда тражи га жена Ребека; Милан Стојадиновић, матурант из Београда, тражи га отац Михајло (казандија); Драгомир Арнаутовић, чиновник желез. дирекције, тражи га жена Зорка; Стојан Лазаревић—Додић, рачуноиспитач тимоч. дивизије I позива и син му Цветко гимназиста VII год. тражи их Марија Лазаревић; Мита Михаиловић, учитељ из Београда, тражи га жена Ружа и моли га да јој пошаље новаца; Михаило, Драгослав. Миодраг и Лазар синови Светозара Швабића тражи их отац; Сава Стефановић и синови му Стојан, Момчило и Миленко из Београда тражи их Лепосава Стевановић; Драгољуб Мелентијевић, проф. из Крагујевца тражи га отац Јовица; Милан В. Николић, пешад. капетан и Никола Спасић резерв. поднаредник из Београда, тражи их жена односно сестра Мица; Мика и Раде Миловановић, поштар тражи их Милка Јовановићка; Јоца Пупић, агент Срп. Бродар. Друштва и Живко Владић, пешад. кап. VI пука, тражи их Мара Пупић; Илија Петровић, казанџија из Београда I чета I бат. X пука III позива тражи га жена Анка; Др. Здравко Ђивковић, рез. санин. кајор тражи га Јела Радвановић; Илија Тавићевић, трг., Милан Јанић и Милан Пешић, адвокати и Јован Пескарчевић, студент, тражи их Ђока Пескарчевић.

(свршите се)

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Једна значајна изјава г. Пашића.

Из Париза телеграфину да је г. Пашић учинио новинарима овакву изјаву:

„Пријатељске Велике Силе одобравају позитивно српске националне тежње, и обећале су да ће помагати Србију свим средствима. Македонско питање не постоји више; оно је могло постојати док су се Срби и Савезници надмла, да изведу српско-бугарски споразум или бар да поставе основну доброту суседства између обојих држава; али чим је Бугарска ушла у рат против антигерманске коалиције, Македонско је Питање скинуто с дневног реда.“

Више нема никакве наде на востављање и одржавање добрих односа између нас и Бугара.

Бугари су нас издали четири пута.

Сви су Савезници без изузетка сложни у признавању права Србији на један део обале Јадран-

ског Мора. Србија нежа претензија да игра улогу поморске силе нити да ствара велику ратну флоту; она драговољно признаје Италији господарство над Јадранским Морем“.

Краљев двор претворен у Саборну цркву.

Јављају да је дворца у Београду претворен у католичку саборну цркву. Ми немамо ништа противу ове конверзије, јер су њоме Аустријанци нехотице одали почаст дому, у коме су се практиковале све хришћанске врлине.

Г. Пашић у Букурешту.

Г. Пашић је стигао у Букурешт, где је дочекан од српског посланика и неколико румунских дипломата. Луче је био примљен у аудијенцију код краља Фердинанда а по том конференцији са министром председником Братијаном.

Генерал Сарај српској војсци.

Командант источне војске генерал Сарај, упутио је генералштабном пуковнику г. Милојевићу делегату Врховне Команде својеручно писмо пуно признања и топлих речи за српске војнике у Солуну.

Међу војницима који су послани да хватају посаду са обореног цепелина били су и српски војници и том приликом показали ретку храброст и суверено презирање смрти.

Следећу строго издатим наредбама, они су без устезања напустили на огромно блатиште, које је до сада много људи прогутало. Са болом у души, а уз овако лепо признање генерала Сараја, бележимо смрт једног нашег војника, који није успео да се извуче жив из блата.

Пуковник М. Васић у Солуну.

Јављају из Атине да се пуковник г. Милош Васић, опрашта и креће за Солун.

Г. Балугџић на Крфу.

Г. Балугџић наш посланик у Атину, полази кроз који дан на Крф.

Читаоцима.

Обраћамо пажњу читалаца на чланак „Лицитација албанског престола“ који почиње од сутра излазити у нашем листу, а чији је писац лице, које је неоспорно најбољи европски познавалац Албаније

Одлазак генерала Мана.

Генерал Ман главни командант британског дела источне војске, премештен је за команданта египатске војске.

Жалећи што из наше средине одлази човек, који је 6 месеци провео на македонском фронту, тешко се тиме што ће генерал Ман као најбољи познавалац Египта учинити тамо драгоцене услуге заједничкој ствари. На његово место долази генерал Мил такође наш добар познаник и пријатељ и чијем се унапређењу од срца радујемо.

Др. Крамарж у затвору

Др. Крамарж оптужен је за велеиздају јер је у јуну месецу 1914, уочи убиства надвојводе Фердинанда био у Београду, али како Др. Крамарж прети да ће на претресу изнети извесне тајне аустријске владе, то до претреса неће у опште ни доћи, и Крамарж остаће и даље у затвору.

† Прока Зарић

Јуче је преминуо Прока Зарић, артиљеријски капетан.

Погреб ће бити данас.

Бог да му душу прости!

Приспела писма.

Приспелих писама овдаш. Српском Ген. Консулату на дан 26. о. м. и то за: г. г.: Љубишу Марковића, Милку Цукареву, Милоша Константиновића, Михаила К. Урошевића, Велимира Бајкића, Саву Кара-Јовановића, Христићу Малтезо, Сократа Харисијадеса, Саву Бурашиновића, Зору Николића,

Јанаћка Кукулидеса, Милицава Бајанића, Васу У. Јовановића (2), Жарка Милићевића, Милосава Јовановића, Стевана Јелисавчића, Михаила Поповића и Петка Јоковића.

Изложба француске уметности

У идући петак 29. априла у 2 часа по подне отвориће се сликарска изложба уметника Источне Војске, у салонима Удружења Бивших Ђака „Mission Laïque Française“, улица Бувароктон бр. 53.

Биће изложени многобројни радови на платну и скулптуре рађени на фронту или у рововима око Солуна.

Чист приход ће се употребити на помоћ болесним и рањеним војницима Источне Војске. На македонском фронту се налазе као војници уметници француски првог реда. Изложба ће бити један величанствен израз француске уметности служећи у исто време на корист болесним и рањеним, она спаја француски уметнички укус са доброчинством.

Изложба ће бити отворена сваког дана од 2—7 час. по подне.

Улазница:

У петак на дан отварања драх. 3.—
У суботу и остале дане „ 1.—
За подофицире „ 0.50
За капларе и војнике „ 0.25

Ни један српски официр ни војник не треба да пропусти, а да не посети ову изложбу, која је за време рата једна велика реткост, а чији је циљ тако узвишен.

Објава.

Сви српски грађани, били они чиновници државни или грађани слободне професије, а који знају добро француски и енглески језик, нека се одмах јаве канцеларији Владињих Комесара, без обзира јесу ли регрутовани или не.

Из канцеларије Владињих Комесара бр. 203 од 27. априла 1916. године у Солуну.

Нека се јави.

Живорад Василић, општински благајник из Каменице подгорске, б. обвезник ђевђелијске комбиноване чете, а сада солунског комбинованог пука, нека се јави инжењерском поручнику Василију Г. Марковићу инжењерско-алатна колона III армије или свом брату Тихомиру Василићу обвезнику II одеа. хаубиц. муниц. колоне шумад. дивизије.

Панту С. Бадњевца наредника I чете 3 бат. 16. пешад. пука I армија тражи жена. Нека се јави у уредн. овог листа.

СПИСАК**Српских ђачких група у Француској**

VII. група у „Collège de Beaufort“ Beaufort (Maine et Loire)

Шеф групе г. Стојан Зафировић, директор гимназије.

Ђорђе Миловановић, син Михаила адвоката из Београда. Никола Благојевић, син Алексе из Голуца. Јован Дулић, син Тодора земљоделца из Брешана. Љубиша Илић, син Петра професора из Београда. Милан Поповић, син Боривоја професора и народног

посланика из Београда. Мирко Ранковић, син Милоша инжењер. пуков. при Врхов. Команд. Радослав Брадић, син Владимира земљоделца из Медвеђе. Војислав Радовановић, син Љубемира свештеника из Пожаревца. Момчило Мокравац, син поч. Стевана бив. музичара из Београда. Димитрије Протић, син Љубемира управ. женске учт. школе из Београда. Ђорђе Гикић, син Светозара начел. рудар. одељења из Београда. Драгомир Васић син Војислава полиц. писара из Шапца. Чедомир Рајчић, син Гаврила економа из Чумића. Јордан Јовановић, син † Димитрија Јанковића, винар. трг. из Ниша. Светозар Весовић, син † Милана управ. царинар. из Шапца. Живојин Дикић, син Николе кројача и резерв. пешад. капетана из Ниша. Владан Поповић, син Глигорија учитеља из Љубића. Божидар Балтић, син Радомира управ. казн. завода из Ниша. Мирослав Оглић, син Михаила војног блажајника из Ниша. Боривоје Јанковић, син Исаила вишег контролора железн. дирекције из Ваљева. Здравко Арменулић, син † Леониде бив. ревиз. царинар. из Београда. Мирко Поповић, син Веље управника опште из Шапца. Петар Вукотић син † Блаже наредника црногорске војске из Цетиња. Богољуб Ђорђевић, син Зарије ср. шумара из Гор. Топонице. Стојко Ђорђевић син Јована бив. шумара из Г. Топонице.

Последње вести

Солун, 27. априла.

Јуче је немачка артиљерија бацила неколико граната на француске положаје. Једна једина граната имала је дејства: разнела је једну Гркињу у једном селу у Мајадагу.

Петроград, 26. априла.

У својој документованом извештају генералштабни пуковник Енкел описује страховита зверства, која су починили Аустријанци према руским заробљеницима, који су одбили да раде на рововима према Талијанима. Стрелили су их ђаци војне школе.

Париз, 26. априла.

За шефа централне војске од Вердена до Соасона наименован је генерал Петен, а за шефа војске на Вердену генерал Вивел.

Петроград, 26. априла.

Наше су трупе заузеле Семаркерин, који се налази близу персијске границе.

Петроград, 26. априла.

Турске су трупе евакуисале и последњу линију одбране Ерзинџана.

Париз, 27. априла.

Један немачки покушај офанзиве на један ров на источној страни коте 304 задржан је. Још су три очајна напада на предео коте 304 одбијена.

Лондон, 27. априла.

Генерал Сухомлинов, бивши министар војни, оптужен је за проневере и затворен у тврђаву Св. Павле, пошто је саслушан од сенатора, одређених за вођење истраге.

Атина, 27. априла

Пашић је изразио у Петрограду своје дубоко уверење, да ће савезници победити. Нада се да ће Грчка

допустити прелаз српске војске. Енглески парламент је усвојио предлог закона опште војне обавезе са 130 гласова против два. — У Црном Мору је енглески сумарен напао на једну руску мину и потопио се. — За министра иреког је наименован Даркур министар грађевина. — Франца Јосиф је наименован за великог адмирала.

Атина, 27. априла.

Италија је одбила грчки захтев за образовање неутралне зоне у Епиру.

— У Шенбруну је примио Франца Јосиф бугарског генералисима Жекова и генерала Георгијева, шефа одсека Врховне Команде. — Немачки војни критичар мајор Морхафт одаје признање одбрани Вердена, чија организација онамогућава напредовање Немаца. — Француска тешка артиљерија одговара с успехом немачкој тешкој артиљерији и одлично искоришћава терен одбране.

Објава

I.

На основу наређења госп. министра војног Ф.Б.О.№ 38357 од 12 тек. мес. има се образовати: „Команда Службеника“ и „Коморски Дено.“

Према овоме позивају се сви обвезници, који су од стране рекрутне комисије окарактерисани као способни за неборце по чл. 4. тач. 1—13; и они који су окарактерисани као способни за позадину по чл. 5. уредбе о ослобођењу обвезника, да се неизоставно пријаве рекрутној комисији у српском консулату на дан 1. маја ове год. у 8 часова у јутру.

Сваки изостанак сматраће се као намерно избегавање војне обавезе и према дотичном обвезнику предузеће се потребне мере да некуса законске последице.

II.

Рекрутна комисија завршиће свој посао овде у Солуну 1. маја тек. год.

Позивају се сви они српски грађани, који се до сада нису пријавили рекрутној комисији ма из каквих узрока, да се до тог времена пријаве рекрутној комисији ради регулисања војне обавезе.

III.

После 1. маја тражиће се од сваког српског грађанина, без обзира на године старости, да покаже одређеним патролама уверење рекрутне комисије, да је регулисао војну обавезу.

Који год се нађе без овог уверења сматраће се, да је намерно избегао војну обавезу и према њему ће се применити најстрожије законске мере.

Из канцеларије Српског Консулата у Солуну, Бр. 117, 26. априла 1916. год.

Похитајте у**„Бар Мон Плезир“**

Ако желите провести неколико пријатних часова у друштву једне одабране и шик шублике састављене од српске аристократије дођите у Бар Мон Плезир где служе госпофице Сракиње, свира добра музика, игра се и забавља.

Само једна посета довољна је да човек заволи и навикне се на наш Бар.

МЕЊАЧКА РАДЊА

Баруха Салтиела и С. Скапа

Препоручује се својом солидном радњом, при размени свију врста новчаних вредности по дневном курсу.
СОЛУН, УЛИЦА ВЕНИЗЕЛОС БР 8.

Стовариште женских шешира и велики избор најмодерније робе за даме

Д. ХРИСТИДЕ
СОЛУН

Улица Симицки бр. 17.

I РЕДА

ХОТЕЛ Империјал
У СОЛУНУ поред самога мора

Отвара се ускоро понова, пошто је Енглеском штабу истекао уговор о закупу.

Хотел остаје и даље под управом свима добро познатог директора г. ТАШКА ЧОМИЋА.

ЧИСТОЋА ЈЕ ПРИМЕРНА, СОБЕ ЕЛЕАНТНЕ, ПОСЛУГА ТАЧНА А ЦЕНЕ КАО И УВЕК УМЕРЕНЕ. 18—

Купујте прави и најбољи
дуван и цигарете

„КАВАЛА“

из фабрике
ПАПА АНАСТАСИЈУ
СОЛУН 16—

ХОТЕЛ И ГОСТИОНИЦА
МАРСЕЉ ДО ЦАРИГРАДСКЕ
СТАВИЦЕ
БРАЋЕ ЧОМИЋА
— ИЗ БИТОЉА —

ПРИМЕРНА ЧИСТОЋА. — УДОБНЕ СОБЕ.
ОДЛИЧНА КУЉНА — ЦЕНЕ УМЕРЕНЕ. 13—

ЗУБНО ЛЕКАРСКА КЛИНИКА
ЈОВАНА Н. ХАЦИ ВАСИЛИЈА
ДОКТОР МЕДИЦИНЕ

ЈЕДИНИ ЗУБНИ ЛЕКАР КОЛИ ЈЕ ИЗУЧАВАО СПЕЦИЈАЛНО ВОЛЕСТИ УСТА И ЗУБА У ПАРИЗУ.

ПРИМА ПРЕКО ЦЕЛОГ ДАНА
У СВОЈОЈ КЛИНИЦИ УЛИЦА КЕЈ БР. 49.

— СОЛУН — 16—

Господо!

Препоручујемо Вам
да пушите
само

САЛОНИКА**ЦИГАРЕТЕ**

КАИРО — АЛЕКСАНДРИЈА — СОЛУН

РУЈА 20 циг. 1 дин.
ПЕРФЕКЦИОН 24 « 1 «
БОГША 24 « 0·80

СПЕЦИЈАЛ 24 цигарета 0·50

Дуван за луле. На продају свугде.

16—30

Специјалитети:

МИРОДАТО 24 циг.
ЛЕДИ 24 « са зл. писвом 0·65
24 са плута писком

Поводом УСКРШЊИХ ПРАЗНИКА па и даље
као никада до сада:

Најбоља роба, по умереној цени

уверите се и посетите

*** * ТИРИНГ * ***

улица Венизелос бр. 5.

— Елегантно — Солидно — Јевтино —

С тога у Солуну купујте све ваше потребе одела,
обуће итд. код

Т И Р И Н Г А

Ту ће те наћи: најбоље и најмодерније костиме, шешире, обућу, кошуље, чарапе, краватне, мириса итд., за госпође, господу и децу као и нарочите артикле за г.г. официре и војнике. 10—9

У Солуну је најпризнатија
ФРАНЦУСКА АПОТЕКА

У ЗГРАДИ ФРАНЦУСКЕ БОЛНИЦЕ

— до Отоманске Банке —

Справља све лекове најсавесније и најстрожије по рецептима.
Има на стоваришту све специјалитете и лекове.

Препоручује нарочито

БОГАТ ИЗБОР АРТИКАЛА ЗА ТОАЛЕТУ

СВЕ ВРСТЕ ПАСТА ЗА ЗУБЕ

3—10

ФАБРИКА ЦИГАРЕТА**„НЕСТОС“**

Највећа на Ориенту — 500 радника.

СПЕЦИЈАЛИТЕТИ:

НЕСТОС БИКИ	Дин. 1—
« ГИУБЕК	« 0·80
« ЈАКИ	« 0·65
« АФРОС	« 0·50

17—

За српску војску, г.г. официре
и савезнике

Цигарете „СРБИЈА“

најбоље су јер су израђене од најбољег и правог дувана „Кавала“ и удешене према старим српским цигаретама у кутијама од по 24 ком.
по цени: 1·40; 1—; 0·65 и 0·50 дин.

Дуван „Морава“ пакло 25 грама 0·30 дин.

Продавница у пасажу Бен Рубен БР. 25

I спрат иза хотел „Телеграфа“.

17—

Пажња српској војсци

У Солуну је једина француска фирма чије је
седиште у Паризу улица Лафајет бр. 126.

ОРОСДИ-БАК

Продаје све врсте конфекционе робе: одело, шешире итд. културно посуђе, све врсте намирница и деликатеса. Велико стовариште најбољих вина и ликера. С тога јој и поклоните поверење. Услуга најсолиднија. Цене утврђене и умерене. Прима српски новац по дневном курсу.

ЦЕНТРАЛА улица Краља Ираклија

ФИЛИЈАЛИ: улица Венизелос бр. 4 и 8, где се говори и српски.

17—